

Tiden er gået stærkt, vi har nu været i Kabul i 4 uger, og vi begynder at kunne skimte vores hjemrejsedato.

Vores systemadministrator (Martin) er blevet etableret i en container sammen med alle serverne. Det er lykkedes Martin at etablere en brugbar satellitforbindelse. Gennem den har vi dagligt forbindelse med forsyningssystemet i Danmark. Forbindelsen giver samtidig mulighed for brug af tre skype-telefoner, som bruges dagligt til holde kontakten med jer derhjemme.

Vi har spillet venskabskamp med tyrkerne i fodbold, hvor der blev gået til den! Vi stillede op i stærkeste holdopstilling, med forstærkning fra Norge (BAT, vores udvekslingspilot). Men efter første halvleg stod det klart, at vi ikke havde en chance. Det tyrkiske hold var langt hurtigere end os, måske fordi de havde en gennemsnitsalder, der var 20 år lavere.

Efter kampen havde vi arrangeret kaffe/kagebord i tyrkernes fællesrum. Der blev fortalt mange sjove historier og spået i kaffegrums på små tyrkiske underkopper.

B-536 har siden sidste nyhedsbrev kun drillet os en enkelt nat, hvor vores elektronikspecialister var nødsaget til at arbejde længe. Ellers har vi fået løst alle planlagte transportopgaver for hæren, uden at det er gået ud over vores nattesøvn.

En firebenet ven, som besøger os dagligt.

I den forløbne uge startede vi med sne og i slutningen af ugen fik vi rigtigt forårsvejr - sol og blå himmel. Det var lige før, vi skulle til at finde solcremen frem!

Om lørdagen var vejret så godt, at vi besluttede os for at starte grillen op ude på linen. Man kan jo se på billedet, at der er nogen der nyder maden mere end andre.

Desserten blev leveret af BAT, som serverede norske vaffler med syltetøj. Læg mærke til det dobbelte vaffeljern.

Venlig hilsen Peter
Presse- og informationsofficer (PIO), Kabul